

lig repræsentere Byerne her, træde op og forsvare disses truede Interesse.

Men, som jeg sagde forleden Dag: Der er her ikke Tale om nogen Kamp mellem By og Land, her er kun Tale om Retfærdighed ved Omlægning af Statterne, om at paalægge en ny Stat fordelt paa en retfærdig Maade, saa at man derved kan lette nogle af de bestaaende Skatter til Fordel for det bærende Erhverv her i Landet, det, hvorpaa hele vor Nationalformue og Erhvervsliv beror. Naar det ærede Medlem for Aalborg (Bramsen) vilde forsvare den Anstuelse, at det var aldeles urigtigt at paalægge en Stat som den foreslaaede, idet den var uretfærdig og til Skade for Byerne og anførte, at i Kjøbenhavn betaler man allerede nu 20 Kr. pr. Hoved og paa Landet kun 11—12 Kr., saa beviser dette jo ikke det allermindste. Thi det Beløb, som skal bruges til Byens Fornødenheder, og som kan udskrives dels ved direkte og dels ved indirekte Stat, beviser jo intet om Formuefordelingen i Landet. Lad os antage, at der er 20,000 Familiefædre i Kjøbenhavn; enten de nu hver især ejer 1 Million eller ikke, saa skal der jo bruges disse 20 Kr. pr. Hoved her i Byen, og de anførte Tal beviser os altsaa ikke, om Statterne over hele Landet hvile retfærdig eller ikke. Der skal jo ikke bruges en Øre mere til kjøbenhavnske Fornødenheder, enten Indbyggere ere Millionærer eller ikke, og det beviser ikke noget med Hensyn til Stattens retfærdige Fordeling, om det er 20 eller 30 Kr., der svares pr. Hoved. Det, det kommer an paa, er, hvem udreder Staten i sin Helhed til Stat og Kommune her i Landet? Det tillod jeg mig at fremhæve forrige Gang, jeg havde Ordet, ved at tage Tal, som enhver kan finde ved at slaa op i Finansloven og Kommuneregnskaberne. Den Stat, der skal udskrives, er 104 Millioner om Aaret, dels direkte, dels indirekte, og de indirekte ere noget over 40 Millioner Kr. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), og jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hammerich) var inde derpaa, sagde, at de indirekte Statter særlig udrededes i Kjøbenhavn, man maatte derfor se paa begge Dele, og selv om der udredes mere i direkte Stat paa Landet, udredes der mere i indirekte Stat til Staten i Kjøbenhavn. Men den Forstel er aldeles uden Betydning. Thi Spørgsmaalet er jo: Hvor meget behøve vi, for at leve, af de Varer, der betale indirekte Stat, og det maa jo være nogenlunde gennemsnitlig ens for alle, derfor forholdsvis mest for hver Hus-

stand paa Landet. Paa den anden Side er det jo en Selvfølge, at der, hvor Formuerne ere, altsaa i Kjøbenhavn, forbruges der mest af alt det, der bliver Luksus, det, som gaar ud over det nødvendige daglige Forbrug. Den, der staar for et Jordbrug, maa jo nødvendigvis isølge sit Erhvervs Natur holde et større Antal Mennesker i sin Tjeneste og i sit Hus og maa altsaa bruge forholdsvis større Mængder af de Varer, der betale Told, end den, der sidder i en By og kun har en lille Husstand. Hvad der gaar ud over Livsfornødenhed, er Luksus, og det er en Selvfølge, at det bruges mest der, hvor Formuen er, men det er ikke noget, der kommer Kjøbenhavns Kommune ved, kun at det er en Fordel at have disse Indbyggere, men ligegyldigt for Staten, hvor de bo. Det, der er Spørgsmaalet, er: skulle de betale Stat til Staten og Kommunen, som have mest af tørlig Formue eller Indtægt, eller skulle de væsentligst betale Staten, der have mindst deraf, men mest fast Ejendom? Jeg tillod mig at vise det forrige Gang, jeg havde Ordet, i hvilket Forhold Staten er fordelt. Der betales til Stat og Kommune her i Landet omtrent 49 Millioner Kr. i direkte Stat. Af disse betales der gennem Indkomststat og Formue- og Leilighedsstat 9 Millioner Kr. af Folk, der staa uden for Ejendomsbesiddernes Klasse. De øvrige 40 Millioner betales af dem, der staa som nominelle Ejere i By og paa Landet af alle Ejendomme her i Riget, og disse nominelle Ejere eje højt regnet 1,600 Millioner Kr. af disse Ejendommers Værdi, altsaa have højt regnet en Indtægt af ca. 60 Millioner Kr. om Aaret, medens den hele Indtægt, som cirkulerer mellem Befolkningens Hænder, som man antager Befolkningen erhverver, udgør 5 à 600 Millioner om Aaret. Altsaa, de Ejere og Ejendomme, som have højt regnet en Indtægt af 60—70 Millioner Kr., betale i direkte Stat, foruden de indirekte, 40 Millioner Kr.; det bliver 65 pCt. af deres Aarsindtægt, medens hele den øvrige Befolkning, der har ca. 500 Millioner Kr. i aarlig Indtægt, ikke betaler mere end de 12 Millioner Kr., som udgøre Kommunernes Indtægt efter Indkomst eller Formue og Leilighed. Det er Forholdet, det kan ikke bestrides, og det kan konstateres paa forskellig Maade. Jeg anførte af faktisk eksisterende Tilfælde nogle Eksempler. Tag f. Eks. en Mand, der ejer 100,000 Kr. som Tredjedelen af en Ejendom, der er 300,000 værd, altsaa en Ejendom paa omtrent 50 Tdr. Hartkorn. Naar han sidder som Ejendomsbesidder, betaler han 3,800 Kr. i Stat direkte til Stat og Kommune, men